Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Італіяньско-турецка війна.

В пятницю радила палата послів над справою заснованя італіяньского факультету. По відчитаню інтерпеляциї приступлено до дискусиї.

Пос. Ерлер (нац.-нім. союз), віцебурмістр Інсбрука, промовляв против внесеня. На єго думку в тій справі повинно бути рішаюче число населеня. Коли отже Італіянці домагають ся університету, то більше право до університету мають Словінці і Русини, а також Чехи, на скілько ходить о другий ческий університет. Дальше бесідник критикує становище Италії в тридержавнім союзі. Закидає Італії, що она в тім сою ї ніколи не додержує вірности. Протестує проти інґеренциї італіяньского міністра загряничних справ, який інтервеніював у п. Еренталя в цїли прискореня полагодженя справи італіяньского факультету. Бесідник думає, що коли-б наслідник престола зложив в Римі візиту, з якою так зволікають, то се більше причинило ся би до поліпшеня взаємин з Італією, ніж італіяньский факультет.

По Ерлері промовляв пос. Ґассер з Триєсту (італ. ліб.). Бесідник домагав ся, щоби осідком італіяньского факультету був Триєст.

Пос. Янковіч (Словінець з Стириї) заявив, що культурні домаганя Італіянців в справі університету уважає зовсім оправданими. Рівночасно бесідник упоминає ся о справи Словінців, яким в університетскій справі діє ся так само кривда.

Міністер просьвіти ґр. Штірк заявляє, що справу італіяньского факультету треба вже вкінци полагодити. Міністер полемізує з виводами Ерлера і виказує, що не ходить тут о новий здобуток для Італіянців, тілько о реституцию in integrum, бо Італіянці мали вже факультет, тільки втратили єго з приводу подій, про які ліпше не згадувати. Міністер просить о швидке полагоджене справи та відослане єї до комісиї, заявляючи, що буде се доброю ворожбою для инших університетских справ.

По промовах послів Діріха (чес. аґр.) і Олівн (італ. соц.-дем.) наради перервано і приступлено до дальшої дебати над наглим внесенем в справі дальматиньских зелїзниць.

Опісля засїданє замкнено. Слїдуюче засїданє ві второк.

Про обсаджене Італіянцями міст Бенґазі, Дерни і Гомсу приносить аґентия Стефані такі вісти:

Дня 18 с. м. під Бенґазі прибув другий відділ експедицийного корпусу під охороною воєнних кораблїв. Адмірал Обрі візвав Турків до капітуляциї, але они відмовили. 19-го розпочало ся бомбардоване фортів; оно тревало недовго і незабаром приступлено до висаджуваня войска на берег. Насамперед висів відділ моряків, а потім реґулярне войско. Коли перший італіяньский відділ вийшов на берег, на него напали Турки, яким помагала місцева арабска людність. Однак Італіянцям удало ся відбити напади Турків і окопати ся. Дальше висаджено ще 4 тисячі войска. Помагане арабскої людности Туркам поясняє ся тим, що она займає ся торговлею невільниками і ворожо настроєна против Італіянців, бо знає, що они положать конеца тій торговлї. Боротьба тревала від години 9 рано до заходу сонця. На другий день рано обстрілювано полудневу частину міста з гармат. Ситуация Італіянців добра.

Дальше доносить та аґенция: Вчера італіяньске войско прибуло до Гомсу. Турки не згодили ся на капітуляцию. Тоді італіяньскі кораблї розпочали бомбардоване. Мешканці міста незабаром вивісили білі прапори. Тоді Італіянці почали висаджувати войско і займили місто. Вкінци про занятє Дерни каже ся: Друга дивізия першої ескадри прибула 16 с. м. до Дерни. Депутация Арабів приїхала до адміральского корабля і запевняючи про приязнь для Італіянців, просила, щоби не бомбардовано міста, яке обороняє лише нечисленна горстка піхоти з кількома арматами. Однако Турки, що були в депутациї, відмовили ся видати Італіянцям місто. Тоді Італіянці розпочали бомбардоване укріплень і касарень, які й знищено.

3)

Крізь стіну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

Але она знов потрясла головою і сльози появили ся в єї очах.

Єго лице нахмарило ся.

— Отже ти ніколи не будеш моєю женою? Ніколи? Навіть колиб я робив не знати що? Ти так гадаєш?

— Так, я так гадаю — шепнула і захлипала тихо.

Кітредж змірив єї холодним поглядом і встав.

— Розумію — сказав — або радше не розумію. Але здаєть ся, шкода дальшої бесіди. Я проковтну ту гореч. Будь здорова!

Она поглянула налякана і благаючи до него.

— Ти чей мене не покинеш? Льойд, атже не схочеш покинути мене?

Він грубо засьміяв ся.

— За що ти мене уважаєш? За марионетку, якій велиш скакати і танцювати до вподоби? Отже помиляєш ся. Тебе покинути? Очивидно покину тебе. Коби я був тебе ніколи не бачив. Жалую, що я взагалі зайшов колись до тої церкви.

— О!... — скрикнула глубоко уражена.

— Ти зле бавила ся — говорив він живо — Ні, то не було честно з твої сторони! Ти знала, що я тебе люблю і ти мене все чим раз більше заманювала, а — отсе такий конець.

— Ні — скрикнула, обиджена єго словами — то не конець! Не хочу, аби мене так суджено. Я не поступала нечестно. Колиб я була так робила, була би тоді инакше відповіла, бо я люблю тебе, Льойд, люблю тебе з цілої душі.

— Показуєш то в дуже хороший спосіб — відповів з огірченем.

— Чи я тобі не помагала тих кілька місяців? Чи моя приязнь не значить у тебе нічого!

Він заперечив головою!

— Не богато.

— Але коли я єї доконче потребую, коли я жажду єї, коли она є одиноким на сьвіті, що маю? Що тоді, Льойд?

Єї сині очи горіли під довгими віями глядячи на него, але він полишив ся твердий.

— То хорошо звучить, але не має ніякого значіня. Я не хочу бути ні братом ні сестрою.

Відвернув ся нетерпеливо і поглянув на годинник.

— Льойд — сказала мягко — прийди нині вечером до мене!

Потряс головою.

— Нині я занятий.

— Занятий?

— Так. Вечеря.

Она поглянула на него зачудована.

— О тім ти нічого не говорив.

— Ні.

Хвилю помовчала.

— Де та вечеря?

— В Анзонії, в новій незвичайно елеґантній гостинници в Champs Elysées. Я тобі того не сказав — ну, бо не сказав.

— Льойд, — шепнула — не йди на ту вечерю.

— Не йти? Алеж нині наше народне сьвято! Я обіцяв, що розповім кілька веселих історий. Мушу іти. Остаточно я і так не прийшов би до тебе! Чого? Я всьо зробив, що міг, а ти сказала ні. Отже конець з тим, Алісиє, раз на все.

Єго очи гляділи тепер приязнійше, але голос був твердий.

— Льойд! — просила — прийди по вечері.

— Ні.

— Прошу тебе задля тебе. Маю причуте, що стане ся щось. Не сьмій ся з мене. Поглянь лиш на то криваве небо там за тими чорними вежами. Оно виглядає страшно і — і — я бою ся.

Поглянула до гори немов би бачила щось страшенного в понурій червени вечірного неба. При тім обертала в пальцях малий оловець, що висів при єї годиннику, відтак в розворушеню взяла в руку книжку з поезиями, що

Бурливе море не позволило Італїянцям висадити войск. Остаточно 18 настала погода і войско висаджено. Оно обсадило місто, в якім вивішено італїяньский прапор.

Новинки.

Львів, 23 жовтня 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував надзвичайного професора німецкої лїтератури дра Йосифа Шатца звичайним професором мови і лїтератури німецкої при львівскім унїверситетї. — Пан Мінїстер рільництва іменував елева лїсництва Ад. Мосевича комісарем інспекциї лїсної II кляси.

— **З Краєвої Ради шкільної.** В порядку відбуваня тижневих засїдань секцийних краєвої Ради шкільної заведено тепер зміну так, що на будуче засїдане секциї I (для шкіл народних) будуть відбувати ся нормально в понедїлки (доси в пятницї) а секциї II (для шкіл середних ві втірки (доси в суботи)

— **П. Віцепрезидент** краєвої дирекциї скарбу др. Стан. Шляхтовский виїхав вчера, в недїлю, в справах урядових до Відня, в наслїдок чого буде удїляти авдиенциий аж почавши від 30 с. м.

— **Авдиєнциї у Є. Е. ВПреосьв. Митрополита.** Митроп. Консистория подає до відомости Всч. Духовеньства і Вірних, що Є. Е. Впреосьв. Митрополит приймає лиш в отсих днях: понедїлок, второк, середа рано від 10—1 год. а тих, що не могли бути рано, аби хотять лиш зложити візиту, від 4—6 по полудни. В прочі дни авдиенций нема.

— **Білєти на концерт Маркіяна Шашкевича** у Львові, який відбуде ся дня 6 падолиста в салї „Фільгармонії“ при ласкавій участи нашої славної оперової артистки, п. Сальомеї Крушельницкої, можна буде набувати від дня 25 (середи рана) в книгарнї Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові (Ринок ч. 10). Цїни білєтів будуть оповіщені в понедїлок. Другий концерт з незміненою програмою відбуде ся по знижених цїнах дня 7 падолиста. Білєти на другий концерт буде продавати книгарня в перших днях падолиста.

— **Львівский руский театр в Станиславові.** (Саля Монюшка. — Початок о $7^1/_2$ вечером).

Ві второк дня 24 жовтня (сьвяточна вистава в спомини 50 роковин смерти Тараса Шевченка) „Назар Стодоля“, народна драма зі співами і танцями в 3 діях Тараса Шевченка. — В II дїї „Вечерницї“.

В середу 25 жовтня „Оповіданя Гофмана“, опера в 5 відслонах Офенбаха.

В четвер 25 жовтня послїдна вистава „Оповіданя Гофмана“.

— **Про появу великої комети** доносять рівночасно „Руслан“ і „Діло“. До першої з тих ґазет доносять з Лїсків коло Коршева коломийского повіта: Що дня між 3 а 4 год. досьвіта можна тепер оглядати на сходї сонця комету. Хвіст еї довгий і звернений в гору з нахилом до півночи. Перед 4 год. хвіст блїдне і зникає. Від недїлї що ночи сю комету у нас в Лїсках дуже добре видно. Се імовірно та сама, що показувала ся через кілька тижднїв що вечера між 6 а 7 год. на півночи (кола Вел Воза) з хвостом в гору до півночи нахиленим. — До другої із згаданих ґазет доносять з противного кінця краю бо аж із Соснициї ярославского повіта: Дня 20 жовтня о год. 3 мін. 50 рано появила ся на сходї небосклона велика комета звернена хвостом в сторону Великої Медведицї (Вел. Воза). Складає ся она з ясного ядра і довгої промінистої мітли. Довжина хвоста оціненого з браку інструментів на око, виносить 45—60° (майже третину небосклону) положена на лїво висше місяця, а низше Венери (ранної зорї). Попередних днїв не було еї рішучо видко.

— **Українький „Боян“ в Полтаві.** Дня 27 вересня відбули ся, як доносить київска „Рада“, орґанїзацийні збори нового товариства „Боян“. Задля того, що на зборах не явили ся всї члени-основателї, то порішено не складати поки що програми дїяльности, а обмежитись обміною думок про те, яким шляхом має розвиватись дїяльність Товариства Ротмістров радив орґанїзувати хор, який би розучив і виконував народні піснї. Товариство, крім того, повинно взяти ся за досліди і популяризацию українскої орнаментики. З сею метою п. Ротмістров предкладав упорядкувати лекциї, рекомендуючи лектором, між иншими й д Сластьона. Взагалї, він висловлював ся за широку популяризацию українскої піснї, музики, поезиї, мистецтва і т. ин. Щоб зберегти для нащадків чистий зразок кобзаря і его піснї, Тов-у необхідно піклуватись тими кобзарями, що живуть ще на Українї. Дехто радив удержувати при товаристві одного кобзаря з тим, щоб він навчав нових лїрників, словом впорядкувати щось на зразок кобзарскої школи, від чого відмовилось вже ґуберске земство. Говорили також про те, щоб по більших зелїзничих стациях ставити бюсти українських письменників, музиків і поетів. Постановлено подїлитись на комісиї і для популяризациї українскої штуки по всїх еї галузях, впорядковувати відчити, реферати, лїтературні вечері, спектаклї, концерти і т. ин. Врештї висловлено бажане мати в Полтаві свій власний „куток“ з бібліотекою, деб і приїзжі могли мати сердечний притулок і культурну розвагу. Резолюция засїданя така: „Найблизшим завданем тов. „Боян“ має бути поширене і популяризация народної творчости і штуки“. Незабаром будуть нові збори нового товариства.

— **Фінансові інституциї против дорожнї.** В справі приступленя до ширшої акциї, що має на цїли закладане споживчих склепів для урядників, відбуло ся дня 19 с. м. на запрошене і під проводом радника дра Альфреда Зґурского в Краєвім банку зібране директорів усїх найповажнїйших фінансових інституций міста Львова з участию представників економічного союза урядників, професорів і учителїв. В конференциї взяли участь через своїх делеґатів отсї фінансові інституциї: Краєвий Банк, галицкий акцийний Банк гіпотечний, галицка Каса щадничa, союзний акцийний Банк, філїя кредитового заведеня для торговлї і промислу, галицкий земский Банк кредитовий, Банк задатковий, філїя австро угорского Банку, кредитове земске товариство, філїя віденьского союзного Банку, філїя Живностенскої Банки, Товариство взаїмних обезпечень приватних урядників, заведене обезпечень робітників від припадків, філїя Унїон банку, Земяньский банк гіпотечний і Товариство взаїмних обезпечень „Днїстер“. Розпочав наради радник Зґурский, покликуючи ся на жадане, обняте мемориялом Союза урядників банкових і кас ощадностий, щоби банкові інституциї приступили до великої споживчої спілки, орґанїзованої економічним Союзом. Сю акцию належало би поперти і затягнути до неї небанкові інституциї а безсумнїву також такі публичні корпорациї як край, громади, правительство, зелїзницї, торговельна палата і т. д. не відмовилиб чинного попертя.

Відтак посол Ернест Адам в імени економічного Союзу подякував радникови Зґурскому за скликане конференциї, а всім присутним за те, що прибули, і представив дотеперішну дїяльність банку й проґраму дальшої акциї. Союз перед роком покликав до житя першу консумцийну спілку урядників при улици Бурлярда, а в найблизшім часї отворить новий

лежала на лавцї, яку Льойд мусїв читати перед еї приходом і напів несьвідомо написала на першій картцї кілька слів.

— Добра ніч, Алїсиє — сказав Льойд, подаючи їй руку.

— Добра ніч, Льойд — відповіла глухим, слабим голосом, простягаючи єму свою руку і кладучи книжку на лавку.

Він вхопив при відходї за книжку і при тім его погляд упав случайно на написані нею слова.

— А то що таке? — крикнув нараз і поглянув на неї наляканий.

— Ах, прости — відповіла живо — я не повинна була мазати книжки.

— То нїчо; але звідки прийшла ти до того, аби написати ті слова?

— Я — я не уважала на то, що писала — відповіла змішана.

— Чи хочеш тим сказати, що не знаєш, що ти написала?

— Не маю понятя — сказала зовсїм щиро.

— Щось такого ще менї не приключило ся — воркнув до себе. Відтак поглянув на неї уважно і сказав: — Слухай, Алїсиє, менї таки здаєть ся, що я не повинен був так напирати на тебе. Я нинї вечер полишу ту справу, то значить з'їм вечерю і відтак прийду до тебе. Чи радо мене стрінеш?

— О, Льойд! — шепнула ущасливлена.

— Буду тут коло девятої.

— Коло девятої — повторила і еї очи знов поглянули на кроваве небо.

II.

Найбільша кримінальна справа Кокенїля.

Між тим Павло Кокенїль пустив ся спершу до поліцийного будинку, але відтак задержав ся посеред площі і поглянув на годинник на вежи Нотр Дам.

— Чверть на сему — сказав до себе, подумав хвильку, а відтак пішов до малої винарнї, що лежала на лївій сторонї катедри.

— Ах, я так гадав! — коли побачив батька Тінїоля, що сидїв при маленькім столику, що стояв на дворі перед самими входовими дверми. Приступив до старого і шепнув єму до уха:

— Потребую вас!

Тінїоль живо підоймив голову і его лице прояснило ся:

— О, ви знов, пане Павле!

— Мушу побачити ся з паном Пужо — сказав аґент. — Дуже пильна справа. Ідїть сейчас до него; коли его нема в бюрі, загляньте до его мешканя. На кождий спосіб спішіть ся! Мушу з ним поговорити. Скажіть єму, нехай сейчас прийде до мене.

— Взяти автомобіль?

— Беріть, що хочете. Я очивидно заплачу. Ви замість нинї вечером прийдїть аж завтра, батьку Тінїоль.

— Але ви мали менї розповісти якусь новину?

— Вскорі почуєте о много важнїйші ричи.

— Ага! — сьміяв ся до себе старий, відходячи. — Я знав. Буде якась робота.

Кокенїль сїв до фіякра і так заглубив ся в думках, що не бачив нїчого довкола себе, коли утомлений фіякерский кінь приїхав перед віллю Монморенсї недалеко бульоньского лїса і завернув через велику зелїзну браму в липову алею. А навіть коли вже був в своїм хорошім обширнім мешканю і стара Мелянїя подала єму їду, сидїв тихо і задуманий. Сидїв сам, бо був нежонатий, а его мати перебувала в лїтї все в горах Воґезах, де він їй купив хорошу посїлість на селї.

О 8 години встав славний аґент від стола і перейшов до свого кабінету, який звичайно називав своїм „кримінальним музеєм“. В тій комнатї попід стїнами стояли низькі шафки на книжки з широкими шкляними скринками на верху, а в них лежали безчисленні памятки інтересних „случаїв“, які він мав в своїх руках: всїлякі дивні знаряди вломів, оружиє убийників, пилки, витрихи, складані долота з гартованої стали, котрих поодинокі складові части дали ся сховати в грубім циґарі, або деинде в одежи. Відтак інтересна збірка кайданків на руки з ріжних країв і часів і богато всїляких листів злочинців — почасти писаних шифрами — письменні зізнаня і послїдні листи самоубийників. Були тут також ґіпсові вдлива рук ославлених злочинців і фотоґрафії женьских і мужеских злочинців, що часто змінювали і викривляли лиця, аби їх не пізнати.

На низших поличках містила ся окрема бібліотека кримінальних творів, якої другої тяжко було би найти, в анґлїйскій, француский і німецкій мові, бо Кокенїль був не лише чоловіком дїла і то найхоробрійшим, але й богато і радо читав, або сидїв цїлими вечерами в своїй вигідній комнатї і роздумував як нинї безнастанно і з напруженем. Мелянїя принесла каву і поставила еї коло зелено отїненої лямпи, але тревало ще майже годину, доки аґент пробудив ся з своєї задуми.

(Дальше буде).

споживчий склеп в зелїзничих домах при ул. Глубокій і має надалї намір у всїх дїльницях міста заложити консумційні склепи. Виконане сеї проґрами вимагає більшого основного капіталу, який при наших відносинах тяжко здобути дорогою приватної субскрипциї. Тому союз числить на участь всїх институций, в яких працює поважнїйший бюровий персонал. Найвідповіднїйшою формою для реалїзациї сеї думки була би споживча спілка з обмеженою порукою, з'орґанїзована на підставі закону з 1906 р., проєкт статута якої бесїдник і предкладає. Колиб така спілка повстала, економічний союз взяв би на себе обовязок технїчного уряджения консумів, а також автономного зорґанїзовання важної кредитової справи.

По короткій дискусиї предсїдатель ствердив, що зібрані однодушно узнають потребу поперти акцию, розпочату економічним союзом а відтак вибрано комітет, який має розписати субскрипцию на удїли в маючій повстати спілцї, розглянути проєкт її статута і скликати опісля збори членів для уконституования спілки. В склад комітету увійшли директори: др. Альфред Зґурский, дир. Фрухтман, др. І. Стечковский, др. Ф. Квятковский і др. Стефан Федак, а з рамени економічного союза др. Ернест Адам і дир. Володислав Теренкочи.

— **Не повело ся.** Гринько Хараба вкрав в Біщу 36 кор. і виїхав чим скорше до Львова, очевидно в надії, що у великім містї згубить ся. Не знав видко, що електрика біжить скорше як злодій і переконав ся о тім зараз на двірци на Підзамчу, де вже на повитане Гринька ждав аґент полїцийний і відвіз єго просто до готелю для злодіїв. — Така сама судьба стрітила 19-лїтного Карля Долїньского, котрий в аптицї „під Згодою" у Львові на Замарстинові розбив касетку і вкрав 211 корон та поїхав до Кракова. Там єго арештували, коли він по приїздї зголосив ся до одного з тамошних монастирів і хотїв вступити на братчика.

— **Дрібні вісти.** Цїна карт їзди до Підлися на Маркіянове сьвято окремим поїздом зі Львова до стациї Ожидів виносить III-ою клясою 3 К а II-ою клясою 4 К 50 с. Карти їзди можна набувати в „Соколї" у Львові (улиця Руска 20) в буденні дни межи 6 а 9 год. вечером. Замовленя з провінциї приймає ся до 27 с. м. включно. — Вже й ученики страйкують. З Сучави доносять, що там застрайкувала цїла тамошна ґімназия з причини, що учителї за остро поступають з учениками а в Перемишли в рускій ґімназиї застрайкувала VII. кляса ізза того, що один з учителів остро виступив против одного з учеників а той відворкнув, за що єго видалили із школи. Справу сю полагодив в части висланий зі Львова краєв. інспектор п. Майхрович. — Збанкротував Маркус Гаєс, купець в Комарні. — Фінансова секция міскої ради ухвалила будову нової водойми для львівских водопроводів. Кошти будови тої водойми обчислені на пів міліона корон. — На Угорщинї було в послїдних днях 11 нових занедужань на холеру. — Убийник бл. п. Оґіньскої, Казимир Левицкий, котрого суд засудив на кару смерти через повішене, отроїв ся в арештї і нинї в непритомнім станї відставлено єго до шпиталю. Очевидно хтось доставив єму отрує до вязницї.

— **Крадіж американьских листів.** Від лютого сего року одержував уряд почтовий у Віднї повідомленя, що хтось нарушує листи, присилані з Америки і що в тих листах брак гроший. Остаточно викрило ся, що то офіциянт уряду почтового на двірци полудневої зелїзницї Генрих Міллєр, переловлював листи з Америки і забирав з них грошї. Листи або нищив, або о скілько се було можливе, привертав до давного стану і посилав дальше, очевидно без гроший. Міллєр окрадав тим способом адресатів і надавців систематично. Коли крадіж случайно відкрито, Міллєр, ставши перед начальником уряду, виймив з кишенї 31 листів з Америки. Коли полїция перевела у него особисту ревізию, найшла при нїм за сорочкою ще 71 американьских листів. Арештований зізнав, що тим способом крав від лютого с. р.; що тиждень забирав 50 до 60 листів і виймав з них грошї. Листів забрав яких 4.000. Украдені грошї виносили 50 до 60 корон тиждневo. Лише підчас Великодних сьвят „дохід" виносив 400 корон. Листи, що йшли через Відень, були призначені до Угорщини і Галичини.

— **Крадежі.** Минулого тиждня обікрали невислїджені доси злодії в Куликові церкву призваня сьв. Димитрия на передмістю жовківскім. Злодії добули ся до церкви в той спосіб, що приставили драбину на дах, а там через отвір влїзли до середини церкви. Взяли понад 200 кор. готівкою, 2 книжочки щадничі на ім. пом. Дуткевич Катерина і ще одну; книжочки були однак завінкульовані і злодії не можуть виймити на них гроший. — В послїднім числї подали ми за другими ґазетами хибно вість про крадіж у о. Бачиньского в Тернополи. О. Корнило Бачиньский єсть парохом в Мишковичах під Тернополем і там доконано крадежі дня 19 с. м. Злодіїв доси ще не вислїджено.

— **Загоріне.** В однім з мешкань II. поверха реальности при ул. Льва Сапіги ч. 35 знайдено в суботу рано лежачу коло постелї в непритомнім станї панну Н. Кисїлївну, урядничку Товариства збуту худоби. Завізваний др. Миколайский сконстатував загоріне і подав їй першу поміч а поготівля ратункова відставила єї до шпиталю. Причиною загорїня було за скоре заткане печи.

Телеґрами.

Рим 23 жовтня. Радіотелеґрами, які наспіли з Тріполіса, доносять о обсадженю Дерни. Один турецкий капітан і 7 вояків, що були сховали ся, дістали ся до неволї. Архімандрит зложив присягу вірности на руки ґенерала Каневи.

Рим 23 жовтня. До Аґ. Стефанї доносять з Тріполіса: Капітан Піяцца виконав вчера рано на лїтаку Блєріота хороший лет в цїли рекоґносковання, що серед Арабів наробило великого дива і великого переполоху, бо приладодови тому приписуть надприродну силу.

Висаджуване войска на беріг в Гонс відбуває ся дальше. В Бенґазі, де наспіли нові віддїли войск, висаджуване войска на беріг відбуває ся зовсїм в порядку.

Париж 23 жовтня. Часописи, зближені до міністерства справ заграничних, кажуть, що можуть потвердити на певно вість, що нїмецко-француcкі переговори закінчать ся найпізнїйше до 8 днів.

Пекін 23 жовтня. Кн. Шіг-то отворив народні збори іменем реґента. Престольна бесїда не згадує нїчого о повстаню, висказує лиш бажане заведення конституцийного правлїня.

Петербург 23 жовтня. Син ґр. Толстого, Лев, оголосив відозву до виборців взиваючу до голосованя за ним, бо хоче висказати нові гадки.

Петербург 23 жовтня. Затвердженя царем комісия відкинула проєкт введення григориянського календаря.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р пісдя часу середно-европейского

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні означені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненим числом мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/7 до 15/9 включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·45, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·48, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·32**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·53 **6·36**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·28, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§.
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

В друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.